

løb, saa at han, selv om han vinder Sagen, har en meget betydelig Udgift af den. Jeg frygter for, at naar Ændringsforslag under Nr. 55 bliver vedtaget, vil det kunne ske at det, der staar i Lovforslagets Paragraf og det, som er Meningen dermed, vil blive noget udvisket.

Ændringsforslag under Nr. 56 af det ærede Medlem for Odense (Nanke) angaaende en anden Opfattelse af Betingelserne for fri Proces, vil jeg fraraade at vedtage, idet det forekommer mig, at Lovforslaget i den Henseende er liberalt nok. Og naar det ærede Medlem frygtede for, at Justitsministeren under en vanskelig finansiel Tilstand skulde af sin Kollega Finansministeren blive forlokket til at give fri Proces i mindre Udstrækning, end ønskeligt kunde være, vil jeg henvise det ærede Medlem til, at Folk efter Lovforslaget aldeles ikke behøve at henvende sig til Justitsministeren om fri Proces, men derimod kunne henvende sig til Justitiarius i Landsretten, hvis det er en Landsrets- eller en Underretssag, og til Justitiarius i Højesteret, hvis det er en Højesteretssag, saa at det ikke vil nytte Finansministeren det aller mindste, om det lykkedes ham at lokke Justitsministeren til at være streng med Givelse af fri Proces. Han maatte tillige forlokke Justitiarius ved Landsretterne og Højesteret, og det vilde dog vistnok, selv om man vil gaa ud fra, at den stakkels Justitsminister vilde falde for Fristelsen, neppe lykkes at faa Justitiarierne i disse Retter til at gaa ind paa samme Opfattelse.

Ændringsforslaget under Nr. 57, stillet af det ærede Medlem for Odense, kan jeg heller ikke tiltræde. Naturligvis kan der tænkes Tilfælde, hvor det skyldes Sagsøgeren selv, at Sagen bliver paatrængende. Men hvis man vilde sætte dette Ændringsforslag ind, vilde man derved presse Folk til altid at anlægge deres Sager hurtigt, for at de ikke skulde ende med, at Sagen blev paatrængende, og at det sagdes, at det var Sagsøgerens Skyld, at den blev paatrængende: Han kunde have anlagt Sagen før. Derved vilde man i mange Tilfælde tvinge Folk til at anlægge Sagen, før det var strengt nødvendigt, og det finder jeg uheldigt.

Ændringsforslaget under Nr. 58 kan jeg tiltræde.

Ændringsforslag under Nr. 59 med tilhørende Underændring kan jeg ligeledes tiltræde, og det samme gælder Nr. 60 og 61. Jeg har ikke haft den Opfattelse, at

det vilde være rigtigt at gøre Forandring i Kommissionens Forslag paa disse Punkter. Jeg har ikke haft den Opfattelse, at Forligskommissionerne ere til nogen virkelig Nytte. Jeg har ment, at det var rigtigt at gaa den Vej, som Kommissionens Forslag er gaaet, nemlig at afskaffe Forligsprøven ved Forligskommissionen. Men da jeg under Forhandlingevne i Fjor i Udvalget og ogsaa ved anden Lejlighed har haft Anledning til at erfare, at det er et meget udbredt Ønske her i Tinget, at Forligskommissionerne skulde bibeholdes, og en meget udbredt Anskuelse, at Forligskommissionerne virkelig gøre Nytte, har jeg paa dette Punkt ikke hævdet min Særmening, men har allerede i det foreliggende Lovforslag gaaet den Vej, at jeg foreslaar at bibeholde Forligskommissionerne. Naar man nu for nogle Punkter ønsker Ændringer i Lovforslaget her, vil jeg, uagtet jeg tror, at Lovforslagets Affattelse er den bedste, dog ikke fraraade Udvalgets Forslag under Nr. 59, 60 og 61.

Ændringsforslagene under Nr. 62, 63, 64, 65 og 66 kan jeg tiltræde. Om Nr. 66 vil jeg sige, at Grunden til, at jeg kan tiltræde det, er den, at de Ord, der gaa ud, ikke passe i den paagældende Paragraf i den civile Proces, hvorimod de høre hjemme i vedkommende Paragraf i Straffetsplejen, hvor de ogsaa findes. Ændringsforslag under Nr. 67 kan jeg derimod ikke tiltræde.

Dernæst følger en Række af Forslag, som vedrører Edsspørgsmaalet, som jeg allerede har behandlet. De gaa lige til Nr. 77. Nr. 78 kan jeg tiltræde. Derefter kommer igen en Række af Ændringsforslag, vedrørende Eden, som jeg altsaa ikke kan tiltræde, og de gaa til Nr. 88. Et Forslag af det ærede Medlem fra Odense under Nr. 89 om at forandre visse Frister tror jeg ikke, der foreligger tilstrækkelig Begrundelse for. Nr. 90 kan jeg tiltræde, Nr. 91 derimod ikke. Jeg tror, det vilde være alt for haard en Regel, hvad det ærede Medlem fra Odense foreslaar, at man, naar en Part udebliver, skal lade alt det ude af Betragtning, han allerede har fremført i Sagen. Det er heller ikke i Overensstemmelse med den nuværende Retspraksis. Ændringsforslagene under Nr. 92 og 93 vil jeg kunne tiltræde. Forslagene under Nr. 94 og 95 af det ærede Medlem fra Odense tror jeg ikke, der er anført eller kan anføres tilstækkelig Begrundelse for. Ændringsforslag under Nr. 96 kan jeg tiltræde, Nr. 97 ligeledes.